

РЕШЕНИЕ

№ 3623

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3840** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез адв. Д. Я., против Решение от 27.01.2021г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 7 състав, постановено по НАХД № 4967/ 2020г.

В касационната жалба се излага становище, че нарушението, за което е санкционирано дружеството, представлява маловажен случай, тъй като макар формално да е извършено, не са настъпили никакви неблагоприятни последици, трудовият договор е регистриран с уведомление в НАП на 07.06. 2019г., като е спазен законоустановения срок за регистрацията, а в същото време свидетелката К. Я. е била на почивка и на практика не е работила в обекта. С тези мотиви се иска да бъде отменено решението на районния съд и наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Дирекция “Инспекция по труда“ – С., чрез юрк. Х., оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като обсъди приложените по делото доказателства, при спазване разпоредбата на чл.218 от АПК, приема за

установено следното :

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е изменил наказателно постановление (НП) № 22-006417/06.03.2020г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – [населено място], като е намалил наложената за нарушение на чл. 63, ал.2 от Кодекса на труда (КТ) имуществената санкция на [фирма] от 2000 лв. на 1500лв. С наказателното постановление касаторът е санкциониран за това, че в качеството си на работодател е допуснал на 05. 01.2019г. работника К. Я. да полага труд като продавач – консултант в магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в производството по съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения, а по същество е приел за безспорно установено, че санкционираното дружество е осъществило състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ. Съдът е намалил размера на наложената имуществена санкция до законоустановения минимум, като е отчел, че нарушението не може да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ, предвид разпоредбата на чл.415в, ал.2 от КТ.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, а по същество е правилно.

Правилни и обосновани са изводите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на ЗАНН, които да са основание за отмяна на обжалваното НП. Обосновано съдът е приел и че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушението.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 КТ, посочена в процесното НП като нарушена, задължава работодателя да не допуска до работа работник или служител, преди да му предостави документите по ал. 1 КТ - екземпляр от сключен трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомление до ТД на НАП за сключване на договора. В случая безспорно е установено, че трудовият договор на [фирма] с К. Я. е сключен на 05.06.2019г., като на същата дата работникът е постъпила на работа. Няма спор и че трудовият договор е регистриран в НАП на 07.06.2019г. с уведомление с вх. № 22388193276124. Следователно, като е допуснал работника на работа на 05.06.2019г., т.е. два дни преди регистрирането на трудовия договор в НАП, работодателят е нарушил чл.63, ал.2 от КТ.

Относно доводите на касатора, че нарушението представлява маловажен случай, следва да се отбележи, че както правилно районният съд е посочил, чл.415в, ал.2 от КТ принципно изключва възможността този тип нарушения да бъдат квалифицирани като маловажен случай и тъй като разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ се явява специална спрямо разпоредбите на ЗАНН, чл.28 от ЗАНН не може да бъде приложен.

Касационната инстанция възприема изцяло изложените от районния съд мотиви и направените от него изводи, в това число съображенията, с които е намалил размера на наложената имуществена санкция до законоустановения минимум. Решението на СРС е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане, на основание

чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.01.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, постановено по НАХД № 4967/ 2020г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: